

Niniejsza instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 z późn. zm.).

I. WSTĘP

Poniższa instrukcja została przyjęta przez Głównego Lekarza Weterynarii w związku ze złożonymi stronie rosyjskiej gwarancjami dotyczącymi wystawiania eksportowych i przed-eksportowych świadectw zdrowia dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wywozu do Federacji Rosyjskiej, zwanych dalej świadectwami.

Ponadto mając na uwadze:

- podpisanie w dniu 19 grudnia 2007 roku Memorandum między Inspekcją Weterynaryjną Rzeczypospolitej Polskiej a Federalną Służbą Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarnego o warunkach dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej;
- potrzebę ujednolicenia postępowania urzędowych lekarzy weterynarii, przy wystawianiu świadectw;
- potrzebę współdziałania urzędowych lekarzy weterynarii oraz funkcjonariuszy celnych przy wysyłaniu towarów na rynek Federacji Rosyjskiej;
- potrzebę wprowadzenia jednolitego postępowania w stosunku do zakładów produkujących świeże mięso i surowe produkty mięsne, w których odbywać się będzie wspólna kontrola celna i weterynaryjna, na miejscu załadunku towaru;
- potrzebę wprowadzenia jednolitego postępowania w stosunku do zakładów produkujących świeże mięso i surowe produkty mięsne, w których nie będzie odbywać się wspólna kontrola celna i weterynaryjna, na miejscu załadunku towaru;
- potrzebę wprowadzenia takiego postępowania, które wykluczy przypadki łamania prawa Federacji Rosyjskiej i prawa Unii Europejskiej podczas eksportu towarów na rynek Federacji Rosyjskiej;
- wdrożenie instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWhig-500/1c/07 z dnia 4 kwietnia 2007 r., w sprawie wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport do Federacji Rosyjskiej;
- porozumienie zawarte w dniu 3 lipca 2006 roku, pomiędzy Ministrem Finansów a Głównym Lekarzem Weterynarii w sprawie współpracy Służby Celnej i Inspekcji Weterynaryjnej przy kontroli produktów

pochodzenia zwierzęcego, wywożonych z Rzeczypospolitej Polskiej do Federacji Rosyjskiej (z późn. zm.);

- wejście w życie ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 17, poz. 127 z późn. zm.) i rozporządzeń (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004;
- Memorandum pomiędzy Wspólnotą Europejską i Federacją Rosyjską w sprawie świadectw weterynaryjnych dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na eksport z WE do Rosji z dnia 2 września 2004r., załącznik z dnia 04 kwietnia 2006 r. do Memorandum z dnia 2 września 2004r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie świadectw weterynaryjnych dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być wywożone ze Wspólnoty Europejskiej do Rosji dotyczący transportu produktów pochodzenia zwierzęcego z Unii Europejskiej i tranzytu tych produktów przez terytorium Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej oraz Aneks II z dnia 19 stycznia 2007 roku, do memorandum z dnia 2 września 2004 r., pomiędzy WE i Federacją Rosyjską w sprawie wydawania certyfikatów weterynaryjnych (veterinary certification) dla zwierząt i produktów zwierzęcych, które są eksportowane z WE do Rosji, w sprawie wydawania certyfikatów weterynaryjnych dla zwierząt i produktów zwierzęcych, które są eksportowane z WE do Rosji od 1 stycznia 2007 po akcesji Rumunii i Bułgarii do WE.

Główny Lekarz Weterynarii przyjął niniejszą instrukcję.

II. PRZEDMIOT INSTRUKCJI

Wdrożenie jednolitego postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wystawianiu dokumentów weterynaryjnych oraz przy kontroli eksportu i tranzytu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej, jak również ustalenie zasad współdziałania z organami Służby Celnej.

III. ZAKRES INSTRUKCJI

Instrukcja swoim zakresem obejmuje:

- postępowanie powiatowych lekarzy weterynarii oraz urzędowych lekarzy weterynarii przy wystawianiu dokumentów weterynaryjnych w miejscu załadunku,

- postępowanie powiatowych lekarzy weterynarii oraz urzędowych lekarzy weterynarii przy czynnościach związanych z doładunkiem towarów,
- postępowanie powiatowych lekarzy weterynarii, urzędowych lekarzy weterynarii oraz granicznych lekarzy weterynarii podczas kontroli weterynaryjnej przesyłek w eksporcie i tranzycie,
- zakres współdziałania Inspekcji Weterynaryjnej z organami służb celnych.

IV. CEL INSTRUKCJI

Celem instrukcji jest ujednolicenie trybu postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wystawianiu dokumentów weterynaryjnych, szczególnie biorąc pod uwagę znowelizowane postępowanie organów Inspekcji Weterynaryjnej zgodnie z instrukcją Głównego Lekarza Weterynarii GIWhig-500/1c/07 z dnia 4 kwietnia 2007 r.

V. PRZEPISY PRAWNE I INNE DOKUMENTY

Niniejsza instrukcja została opracowana na podstawie:

- Memorandum z dnia 19 grudnia 2007r. między Inspekcją Weterynaryjną Rzeczypospolitej Polskiej a Federalną Służbą Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarne o warunkach dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej,
- Memorandum pomiędzy Wspólnotą Europejską i Federacją Rosyjską w sprawie świadectw weterynaryjnych dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na eksport z WE do Rosji z dnia 2 września 2004r., zwanym dalej „memorandum”,
- Załącznika do Memorandum z dnia 2 września 2004r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie świadectw weterynaryjnych dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być wywożone ze Wspólnoty Europejskiej do Rosji dotyczącego transportu produktów pochodzenia zwierzęcego z Unii Europejskiej i tranzytu tych produktów przez terytorium Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej, zwanym dalej „załącznikiem do memorandum”,
- Aneksu II z dnia 19 stycznia 2007 roku, do Memorandum z dnia 2 września 2004 r., pomiędzy WE i Federacją Rosyjską w sprawie wydawania

certyfikatów weterynaryjnych (veterinary certification) dla zwierząt i produktów zwierzęcych, które są eksportowane z WE do Rosji, w sprawie wydawania certyfikatów weterynaryjnych dla zwierząt i produktów zwierzęcych, które są eksportowane z WE do Rosji od 1 stycznia 2007 po akcesji Rumunii i Bułgarii do WE.

- Memorandum Pomiędzy Wspólnotą Europejską reprezentowaną przez Dyрекcję Generalną ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów i Prezydencję oraz Federacją Rosyjską reprezentowaną przez Federalną Służbę ds. Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarne go w sprawie zasad tworzenia stref i regionalizacji w dziedzinie weterynarii,
- ustawy z dnia 10 września 1999r. Kodeks karny skarbowy (Dz.U.99.83.930 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2004r. Nr 33, poz. 287 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006r. Nr 17, poz. 127 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 11 marca 2004r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.),
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2003r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2003r. Nr 165 poz. 1590, z późn. zm.) zwanej dalej ustawą graniczną,
- ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.),
- rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 852/2004, nr 853/2004, nr 854/2004 i nr 882/2004;
- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich (Dz.U. z 2007 roku Nr 102, poz. 702).

VI. OBOWIĄZKI WYNIKAJĄCE Z MEMORANDUM I ZAŁĄCZNIKÓW DO MEMORANDUM

1. Urzędowy lekarz weterynarii upoważniony przez właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii do certyfikowania towarów do Federacji

Rosyjskiej gwarantuje i poświadcza, że zwierzęta, produkty lub inne towary spełniają wymagania rosyjskie.

2. Świadcstwo przedeksportowe będzie towarzyszyć przesyłce, aż do osiągnięcia końcowego punktu certyfikacyjnego. Ostateczne świadcstwo będzie towarzyszyć przesyłce do Federacji Rosyjskiej, ale będzie podpisywane na podstawie łańcucha świadcstw przedeksportowych. Powyższe wynika z interpretacji Rady Unii Europejskiej wydanej w dniu 17 listopada 2004r. nr 14895/04 – „wydawanie świadcstw przedeksportowych dotyczy tylko obrotu pomiędzy krajami członkowskimi”.
3. Świadcstwa przedeksportowe powinny być wydawane tylko dla zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub innych towarów przemieszczanych pomiędzy dwoma lub więcej Państwami Członkowskimi, kiedy zwierzęta, produkty pochodzenia zwierzęcego lub inne towary są dostarczane na terytorium kraju eksportera w celu odpowiednio: dalszego tuczu (przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy dla świń) albo wytwarzania środków spożywczych lub innych towarów przeznaczonych na eksport do Federacji Rosyjskiej oraz w przypadku ich przeładowywania lub czasowego przechowywania (z wyjątkiem zwierząt) na obszarze celnym innego Państwa Członkowskiego i są niezbędne dla zapewnienia, że produkt końcowy spełnia wymagania importowe Rosji. Świadcstwa przedeksportowe nie powinny być wydawane dla przemieszczania zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego oraz innych towarów w granicach tego samego Państwa Członkowskiego.
4. Świadcstwa przedeksportowe będą przechowywane przez powiatowego lekarza weterynarii przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy dla celów audytu.
5. Ostateczne świadcstwo będzie wydawane przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego w ostatnim zakładzie lub innym miejscu certyfikacji, zanim przesyłka opuści terytorium Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej. Ostateczne świadcstwo powinno zawierać dane ze świadcstw przedeksportowych, takie jak: kraj pochodzenia, zakład lub gospodarstwo pochodzenia zwierząt, rodzaj i ilość produktu lub liczba zwierząt, numer świadcstwa przedeksportowego.
6. Produkty pochodzenia zwierzęcego importowane z krajów trzecich mogą być wykorzystywane do wytwarzania produktów kierowanych do Federacji Rosyjskiej pod warunkiem, że spełniają odpowiednie wymagania importowe Federacji Rosyjskiej, jak wskazuje końcowe świadcstwo eksportowe.

7. Jeżeli przesyłki zaopatrzone w świadectwa wysyłane z ostatniego zakładu muszą przechodzić przez port w Unii Europejskiej, gdzie produkty są wyładowywane z zapieczętowanych kontenerów opisanych w świadectwach, w celu możliwego tymczasowego przechowywania w magazynach, jest to uważane za osobny etap w łańcuchu i wymaga dalszej urzędowej certyfikacji, aby zagwarantować, że status i warunki produktu nie zostały naruszone.
8. Jeżeli kontener lub plomba zostaną zniszczone/uszkodzone podczas transportu lub manipulacji, ponowne zaplombowanie będzie dokonane wyłącznie pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii oraz odnotowane w świadectwie zdrowia wraz z podpisem i pieczęcią lekarza nadzorującego takie działania. Powyższa zasada dotyczy również każdej zmiany środka transportu niezależnie od przyczyny powstania takiej konieczności (np.: kradzieży, wypadku, planowanego przeładunku na inny środek transportu itp.). Obecność urzędowego lekarza weterynarii jest konieczna po uprzednim powiadomieniu przez podmiot odpowiedzialny za przesyłkę lub organy ścigania. W przypadku planowanych przez podmioty przeładunków urzędowy lekarz weterynarii może odmówić wykonania wyżej wymienionych czynności przy braku powiadomienia z odpowiednim wyprzedzeniem lub konieczności wykonywania czynności poza urzędowymi godzinami pracy.
- 8a. W przypadkach, w których towar załadowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do środka transportu jest uzupełniany w innym punkcie na terenie kraju, bez czasowego przechowywania, stosuje się procedurę określoną w pkt 8., z tym, że właściwy dla miejsca doładowania towaru powiatowy lekarz weterynarii dokonuje adnotacji o zmianie plomby w świadectwie wystawionym dla towaru wcześniej załadowanego oraz wystawia oryginał świadectwa dla towaru doładowanego pod jego nadzorem.
- 8b. Procedura wymieniona w punkcie 8a nie dotyczy świeżego mięsa, surowych produktów mięsnych oraz zwierząt, gdyż po załadunku takiego towaru na środek transportu i wystawieniu ostatecznego świadectwa zdrowia nie dopuszcza się możliwości doładowywania lub czasowego przeładowywania.
9. Środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego mogą pochodzić wyłącznie z zakładów (rzeźni, zakładów rozbioru, zakładów przetwórstwa mleka, chłodni itp.) zatwierdzonych do eksportu do Federacji Rosyjskiej.
- 9a. Zwierzęta mogą pochodzić wyłącznie z gospodarstw lub miejsc kwarantanny zatwierdzonych do eksportu do Federacji Rosyjskiej.

9b. Inne towary mogą pochodzić wyłącznie z zakładów zatwierdzonych do eksportu do Federacji Rosyjskiej.

10. W przypadku, gdy produkty są przesyłane do innego zakładu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu ich czasowego przechowywania lub użycia do produkcji środków spożywczych będących następnie przedmiotem eksportu na rynek Federacji Rosyjskiej, muszą być zaopatrzone w zaświadczenie zawierające między innymi następujące informacje:

- kolejny numer i datę wysyłki,
- nazwę i adres albo weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, dla którego przeznaczona jest partia wysyłkowa,
- opis i znak identyfikacyjny partii wysyłkowej, w tym waga netto, rodzaj i liczba opakowań,
- nazwę i adres albo weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, jeżeli zakład, z którego bezpośrednio otrzymano produkty wchodzące w skład partii wysyłkowej, jest jednocześnie miejscem jego produkcji, albo
- datę otrzymania produktów, nazwę, adres albo weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu, jeżeli zakład, z którego otrzymano produkty wchodzi w skład partii wysyłkowej, nie jest miejscem ich produkcji,
- imię i nazwisko albo nazwę i adres osoby, na wniosek której wystawiane jest zaświadczenie (np. pośrednik),
- potwierdzenie, że partia wysyłanych produktów spełnia specyficzne wymagania weterynaryjne strony rosyjskiej.

Zaświadczenie powinno być wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii (na terenie właściwości, którego znajduje się zakład produkcji), na wniosek podmiotu gospodarczego, stosownie do art. 217 § 2 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przedmiotowe zaświadczenie może zostać zastąpione przez handlowy dokument identyfikacyjny (HDI), jeżeli zawiera on wszystkie informacje podane powyżej oraz poświadczenie, że partia wysyłanych produktów spełnia wszystkie wymagania weterynaryjne wymienione we wzorze świadectwa weterynaryjnego [nazwa świadectwa weterynaryjnego dla danego rodzaju produktów eksportowanych do Federacji Rosyjskiej], podpisane przez powiatowego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii oraz opatrzone jego pieczęcią.

Na podstawie zaświadczenia lub HDI załączonego do przesyłki, urzędowy lekarz weterynarii nadzorujący zakład, z którego będą wysyłane produkty z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może wystawić świadectwo zdrowia dla tych produktów. Wyłącznie w przypadku czasowego przechowywania, po załadunku towaru na środek transportu powinny być wystawione oddzielne świadectwa dla produktów, pochodzących z poszczególnych zakładów (tyle świadectw ile miejsc pochodzenia towaru).

11. Przesyłki przeznaczone do tranzytu przez terytorium Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej muszą być wprowadzone na terytorium Unii Europejskiej i opuścić je przez graniczny posterunek kontroli weterynaryjnej. Zabroniony jest rozładunek lub składowanie produktów (zgodnie z art. 12 ust. 4 lub art. 13 Dyrektywy Rady 97/78/WE), objętych decyzjami 2004/372/WE, 2004/413/WE, 2004/414/WE, 2004/415/WE, 2004/436/WE, 2004/437/WE, 2004/438/WE, 2005/432/WE (od 01.03.2007 zastąpiona przez decyzję Komisji 2006/801/(WE) z dnia 17 listopada 2006 r. zmieniającą decyzję 2005/432/WE), a pochodzących z i przeznaczonych do Federacji Rosyjskiej (przewożonych przez terytorium RP). Produkty niniejsze mogą być przewożone przez Wspólnotę po spełnieniu poszczególnych warunków, pomiędzy wyznaczonymi wspólnotowymi punktami kontroli granicznej wymienionymi w załączniku do decyzji Komisji 2001/881/WE. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonymi przejściami kontroli granicznej dla przewozu produktów pochodzenia zwierzęcego pomiędzy Obwodem Kaliningradzkim i Rosją są Bezledy i Kuźnica Białostocka.
12. Federacja Rosyjska przedstawiła Unii Europejskiej listę przejść granicznych, na których przeprowadzane będą kontrole przesyłek, których miejscem przeznaczenia jest Federacja Rosyjska, lub które są przeznaczone do tranzytu przez terytorium F. R..
13. Zgodnie z załącznikiem do Memorandum pomiędzy Wspólnotą Europejską i Federacją Rosyjską w sprawie świadectw weterynaryjnych dla zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych na eksport z WE do Rosji dotyczącym transportu produktów pochodzenia zwierzęcego z Unii Europejskiej i tranzytu tych produktów przez terytorium Unii Europejskiej do Federacji Rosyjskiej określono wzór dwóch dokumentów: deklaracji o nienaruszeniu przesyłki (załącznik nr 1) i raportu ze zdarzenia (załącznik

- nr 2). W zależności od przyczyny cofnięcia przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego dokumenty te będą odpowiednio towarzyszyły zwracanym przesyłkom z terenu Federacji Rosyjskiej do kraju pochodzenia.
14. W przypadku, gdy przesyłka produktów pochodzenia zwierzęcego zostaje zwrócona przez stronę rosyjską i jest zaopatrzona w „Deklarację o nienaruszeniu przesyłki”, Graniczny Lekarz Weterynarii postępuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2003r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz.U.2003.165.1590 z późn.zm.) i odsyła przesyłkę do miejsca wytworzenia. Drogą faksową przesyła kopię „Deklaracji o nienaruszeniu przesyłki” do właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii. Właściwy terytorialnie dla miejsca certyfikacji produktów powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmowane są działania zgodnie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, oraz zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.
15. W przypadku, gdy przesyłka produktów pochodzenia zwierzęcego zostaje zwrócona przez stronę rosyjską i jest zaopatrzona w „Raport ze zdarzenia – Przesyłka podejrzana” Graniczny Lekarz Weterynarii informuje organy ścigania oraz natychmiast przesyła drogą faksową lub e-mailową do Głównego Inspektoratu Weterynarii wszystkie dokumenty towarzyszące przesyłce zwróconej przez stronę rosyjską. Powiadomianie organów ścigania dotyczy wyłącznie przypadków związanych z naruszeniami dotyczącymi produktów pochodzenia polskiego.
16. Mając na względzie przepisy Dyrektywy Rady 97/78/EWG, jak również ustawy z dnia 27 sierpnia 2003r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz.U.2003.165.1590 z późn. zm.), która implementuje zapisy w/w dyrektywy, zwracana przesyłka musi zostać poddana kontroli dokumentów i kontroli tożsamości, oraz kontroli fizycznej, w przypadkach określonych w art. 37 ustawy. Kontrola taka musi być dokonana przez urzędowych lekarzy weterynarii Granicznego Inspektoratu Weterynarii. Zalecane jest również sporządzenie dokumentacji fotograficznej sporządzonej kontroli.
17. Do czasu uregulowania pomiędzy Unią Europejską a Federacją Rosyjską kwestii związanych z graniczną kontrolą wywozową, graniczna kontrola

weterynaryjna odbywa się na zasadzie dobrowolnej deklaracji przedsiębiorstw wytwarzających i transportujących świeże mięso i surowe produkty mięsne. Wskazaniem jest aby eksport do Federacji Rosyjskiej odbywał się przez przejścia graniczne, wskazane w Memorandum podpisanym w dniu 19 grudnia 2007 roku, jako punkty kontaktowe w celu wymiany pomiędzy stroną Federacji Rosyjskiej, a stroną Rzeczypospolitej Polskiej informacji operacyjnej o przekraczaniu państwowej granicy przez świeże mięso i surowe wyroby mięsne. Są to: przejście graniczne z Obwodem Kaliningradzkim w Bezledach oraz przejścia graniczne z Ukrainą w Dorohusku, Hrebennem i w Korczowej. Powyższe stanowisko jest uwarunkowane koniecznością kontroli weterynaryjnej przesyłki zwróconej przez stronę rosyjską oraz koniecznością utrzymywania stałego kontaktu granicznych lekarzy weterynarii z wyżej wymienionych przejść z odpowiednimi służbami ze strony Federacji Rosyjskiej. Regulacja ta nie dotyczy wysyłki do Federacji Rosyjskiej pozostałych produktów pochodzenia zwierzęcego.

18. Wprowadza się obowiązkowy nadzór weterynaryjny przy ponownym załadunku i plombowaniu przesyłek w tranzycie przez terytorium UE, które wysyłane są do Federacji Rosyjskiej. W przypadku ponownego plombowania, numery nowych plomb będą wprowadzane do dokumentów weterynaryjnych oraz celnych. Przesyłki, które nie będą spełniały tych przepisów, zostaną zwrócone.
19. W przypadku tranzytu produktów pochodzenia zwierzęcego lub innych towarów przez terytorium UE, do przesyłki powinny być dołączone: oryginalne świadectwo weterynaryjne wydane przez władze kraju pochodzenia uzupełnione kopią Wspólnego Dokumentu Weterynaryjnego Wejścia (CVED) wydanego przez Państwo Członkowskie UE, przez terytorium którego przesyłka została wprowadzona na terytorium UE. Zabrania się dzielenia przesyłek jadących tranzytem do Federacji Rosyjskiej, w przypadku braku odpowiedniej liczby oryginalnych świadectw zdrowia
20. W związku z dostępem służb weterynaryjnych Federacji Rosyjskiej do systemu TRACES, każda przesyłka z krajów trzecich, której miejscem przeznaczenia jest Federacja Rosyjska lub która przeznaczona jest do tranzytu przez terytorium Federacji Rosyjskiej powinna być odnotowana w systemie. System TRACES umożliwia rosyjskim służbom weterynaryjnym monitorowanie przemieszczania powyższych przesyłek..

21. Od dnia 1 stycznia 2007r., po akcesji Bułgarii i Rumunii do WE, produkty pochodzenia zwierzęcego wyprodukowane w zakładach na terytorium krajów członkowskich WE, będą eksportowane do Federacji Rosyjskiej tylko wtedy, jeżeli są produkowane i przechowywane zgodnie z wymogami dotyczącymi importowymi do Federacji Rosyjskiej. Jeżeli produkty pochodzenia zwierzęcego wyprodukowane z mięsa, przeznaczone do spożycia przez ludzi pochodzącego z Bułgarii i Rumunii, zgodnie z przepisami WE mającymi zastosowanie do Bułgarii i Rumunii, nie mogą być wprowadzane na rynek Wspólnoty, nie mogą być również eksportowane do Federacji Rosyjskiej.
22. Powiatowy lekarz weterynarii za pośrednictwem Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii będzie niezwłocznie informował Głównego Lekarza Weterynarii o przypadkach naruszeń postanowień Memorandów i ich załączników, wymienionych w części V niniejszej Instrukcji.

VII. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

WSTĘP

Zgodnie z Memorandum z dnia 19 grudnia 2007r. między Inspekcją Weterynaryjną Rzeczypospolitej Polskiej a Federalną Służbą Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarne o warunkach dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej, Federacja Rosyjska przedstawiła stronie polskiej listę przejść granicznych, przez które dopuszczony jest wwóz świeżego mięsa i surowych produktów mięsnych. Są to: w Obwodzie Kaliningradzkim transportem samochodowym, drogowe przejście graniczne „Bagrationowsk” i transportem kolejowym, kolejowe przejście graniczne „Mammonowo”, oraz w Obwodzie Briańskim transportem samochodowym, drogowe przejście graniczne „Trojebortnoje” i drogowe przejście graniczne „Pogar”.

Do czasu uregulowania pomiędzy Unią Europejską a Federacją Rosyjską kwestii związanych z graniczną kontrolą wywozową, graniczna kontrola weterynaryjna odbywa się na zasadzie dobrowolnej deklaracji przedsiębiorstw wytwarzających i transportujących świeże mięso i surowe produkty mięsne. Wskazaniem jest aby eksport do Federacji Rosyjskiej odbywał się przez przejścia graniczne, wskazane w Memorandum podpisanym w dniu 19 grudnia 2007 roku, jako punkty kontaktowe w celu wymiany pomiędzy stroną Federacji Rosyjskiej, a stroną Rzeczypospolitej

Polskiej informacji operacyjnej o przekraczaniu państwowej granicy przez świeże mięso i surowe wyroby mięsne. Są to: przejście graniczne z Obwodem Kaliningradzkim w Bezledach oraz przejścia graniczne z Ukrainą w Dorohusku, Hrebennem i w Korczowej. Powyższe stanowisko jest uwarunkowane koniecznością kontroli weterynaryjnej przesyłki zwróconej przez stronę rosyjską oraz koniecznością utrzymywania stałego kontaktu granicznych lekarzy weterynarii z wyżej wymienionych przejść z odpowiednimi służbami ze strony Federacji Rosyjskiej. Regulacja ta nie dotyczy wysyłki do Federacji Rosyjskiej pozostałych produktów pochodzenia zwierzęcego.

A. POSTĘPOWANIE URZĘDOWYCH LEKARZY WETERYNARII W ZAKŁADACH, W KTÓRYCH ODBYWA SIĘ WSPÓLNA KONTROLA SŁUŻB CELNYCH I WETERYNARYJNYCH W CZASIE ZAŁADUNKU ŚWIEŻEGO MIĘSA I SUROWYCH PRODUKTÓW MIĘSNYCH

1. Urzędowy lekarz weterynarii upoważniony przez właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii do certyfikowania towarów do Federacji Rosyjskiej przed rozpoczęciem załadunku towarów do środka transportu dokonuje oględzin miejsca (kontener, naczepa, itp.), w którym będzie załadowany towar, jak również dokumentacji towarzyszącej środkowi transportu (np. potwierdzającej mycie i dezynfekcję).
2. Urzędowy lekarz weterynarii dokonuje kontroli towaru, który będzie eksportowany, ze szczególnym uwzględnieniem pochodzenia produktów. Kontrola powyższa ma na celu wyeliminowanie próby eksportu produktów, które nie były wyprodukowane w zakładzie posiadającym odpowiednie kwalifikacje. Należy jednak pamiętać, że dopuszczone jest eksportowanie produktów pochodzących z innego zakładu, ale tylko pod warunkiem zapewnienia ciągłości łańcucha dostawców, tzn. zakładów zatwierdzonych do prowadzenia eksportu na rynek rosyjski (patrz punkt nr 3).
3. Załadunek towarów odbędzie się pod jednoczesną kontrolą urzędowego lekarza weterynarii i funkcjonariusza celnego. Kontrola ta ma na celu uniemożliwienie dokonania podmiany towarów podczas załadunku. W przypadku, gdy towar wywożony jest z refundacją, tryb składania zgłoszenia celnego powinien być uzgodniony z urzędem celnym, w celu

zachowania wymogów wynikających z art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) 2090/2002 i innych przepisów regulujących monitorowanie refundacji wywozowych.

4. Po załadowaniu środka transportu urzędowy lekarz weterynarii zakłada plombę weterynaryjną (wykluczone używanie innych plomb i plombownic niż te, które są na wyposażeniu powiatowych inspektoratów weterynarii. Wygląd plomb weterynaryjnych został opisany w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich. Następnie urzędowy lekarz weterynarii zwraca się do funkcjonariusza celnego o założenie plomby celnej.
5. Urzędowy lekarz weterynarii wystawia następnie świadectwo, pieczętuje i podpisuje je w wyznaczonym miejscu oraz zwraca się do funkcjonariusza celnego o wpisanie na stronie nr 4 świadectwa numeru plomby celnej oraz złożenie podpisu i pieczęci.
6. Urzędowy lekarz weterynarii certyfikujący dany transport, musi wypełnić załącznik nr 3 do poniższej instrukcji, który dołącza do oryginału świadectwa, natomiast kserokopię załącznika nr 3 wraz z kopią świadectwa przekazuje niezwłocznie do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce, z którego został wysłany transport.
- 6a. Po wystawieniu świadectwa zdrowia urzędowy lekarz weterynarii wypełnia także w formie elektronicznej załącznik 3 i przesyła go na adres e-mail: wysylki-fr@wetgiw.gov.pl.
7. Wspólna kontrola Inspekcji Weterynaryjnej i Urzędu Celnego w miejscu załadunku towaru, jak również założenie dwóch plomb (weterynaryjnej i celnej) przyczyniają się do tego, że w miejscu przekroczenia granicy Polski z krajem trzecim, graniczny lekarz weterynarii i funkcjonariusz celny mogą zrezygnować z kontroli tożsamości i kontroli fizycznej towaru, przeprowadzając jedynie kontrolę dokumentacji towarzyszącej transportowi.
8. Po dotarciu samochodu z towarem wysyłanym na rynek Federacji Rosyjskiej do przejścia granicznego Polski z Federacją Rosyjską lub Ukrainą, graniczny lekarz weterynarii po uzyskaniu powiadomienia o przybyciu transportu z produktami pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do eksportu na rynek Federacji Rosyjskiej przystępuje do kontroli.

9. Funkcjonariusz celny i graniczny lekarz weterynarii dokonują oceny wszystkich dokumentów towarzyszących przesyłce, a w szczególności świadectwa weterynaryjnego. Świadectwo weterynaryjne sprawdzane jest pod względem autentyczności (opracowanie przygotowane przez GIW na płycie CD) i danych zawartych w świadectwie (porównanie danych z załącznikiem nr 3).
10. Następnie funkcjonariusz celny i graniczny lekarz weterynarii dokonują sprawdzenia plomby weterynaryjnej i plomby celnej założonych na środek transportu podczas załadunku.
11. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dotyczących świadectwa (np. świadectwo sfałszowane), graniczny lekarz weterynarii niezwłocznie informuje organy ścigania. Transport jest zatrzymany do dyspozycji organów ścigania. Graniczny lekarz weterynarii wypełnia załącznik nr 4 i przesyła go drogą faksową do powiatowego lekarza weterynarii właściwego terytorialnie dla miejsca certyfikacji oraz GLW. Właściwy terytorialnie powiatowy lekarz weterynarii dla miejsca certyfikacji produktów przeprowadza dochodzenie i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmowane są działania zgodnie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.
12. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dotyczących przesyłki, tzn. np. jakiegokolwiek wątpliwości dotyczące plomby weterynaryjnej i plomby celnej, przewożony towar nie odpowiada zapisom świadectwa, podejrzenie podmiiany towaru po załadunku, graniczny lekarz weterynarii po dokonaniu wspólnej kontroli z funkcjonariuszem celnym niezwłocznie informuje organy ścigania. Transport jest zatrzymany do dyspozycji organów ścigania. W tym przypadku istnieje podejrzenie wykorzystania świadectwa weterynaryjnego na produkt inny niż rzeczywiście eksportowany. Graniczny Lekarz Weterynarii wypełnia załącznik nr 4, i przesyła go drogą faksową do powiatowego lekarza weterynarii właściwego terytorialnie dla miejsca certyfikacji oraz GLW. Właściwy terytorialnie powiatowy lekarz weterynarii dla miejsca certyfikacji produktów przeprowadza kontrolę i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmowane są działania zgodnie art. 54 rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.

13. W przypadku, gdy kontrola dokumentów towarzyszących przesyłce i plomby nie wykazała żadnych niezgodności, graniczny lekarz weterynarii wypełnia załącznik nr 3, wpisując w rubryce „uwagi” datę przekroczenia granicy. Następnie graniczny lekarz weterynarii przesyła wypełniony załącznik nr 3 faksem do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce wysyłki towaru, a oryginał załącznika nr 3 pozostawia w dokumentacji granicznego inspektoratu weterynarii. W przypadku zerwania plomby weterynaryjnej i celnej podczas dokonywania kontroli fizycznej towaru na przejściu granicznym i nie stwierdzenia żadnych niezgodności, graniczny lekarz weterynarii i funkcjonariusz urzędu celnego zakładają plomby weterynaryjne i celne będące na wyposażeniu urzędów granicznych. Następnie dokonują odpowiednich zmian w świadectwie weterynaryjnym, a dodatkowo graniczny lekarz weterynarii dokonuje adnotacji w załączniku nr 3 w odpowiedniej rubryce „Numer plomby weterynaryjnej”.
14. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu faksu z załącznikiem nr 3 od granicznego lekarza weterynarii, dołącza go do dokumentacji dotyczącej tego transportu (kopia świadectwa, kserokopia załącznik nr 3, itd.).
15. Powiatowy Lekarz Weterynarii po otrzymaniu faksu z załącznikiem nr 4 przeprowadza dochodzenie i przesyła informację GL.W..
16. W przypadku otrzymania informacji od funkcjonariusza celnego z przejścia innego niż wskazane we wstępie do rozdziału VII powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym fakcie osobę odpowiedzialną w zakładzie, z którego pochodzi świeże mięso i surowe produkty mięsne oraz za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarynarii GLW.

B. POSTĘPOWANIE URZĘDOWYCH LEKARZY WETERYNARII W ZAKŁADACH, W KTÓRYCH KONTROLA WETERYNARYJNA I CELNA WYSYŁKI DO FEDERACJI ROSYJSKIEJ ŚWIEŻEGO

MIĘSA I SUROWYCH PRODUKTÓW MIĘSNYCH ODBYWA SIĘ OSOBNO

1. Urzędowy lekarz weterynarii upoważniony przez właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii do certyfikowania towarów do Federacji Rosyjskiej przed rozpoczęciem załadunku towarów do środka transportu dokonuje oględzin miejsca (kontener, naczepa, itp.), w którym będzie załadowany towar, jak również dokumentacji towarzyszącej środkowi transportu (np. potwierdzającej mycie i dezynfekcję).
2. Urzędowy lekarz weterynarii dokonuje kontroli towaru, który będzie eksportowany, ze szczególnym uwzględnieniem pochodzenia produktów. Kontrola powyższa ma na celu wyeliminowanie próby eksportu produktów, które nie były wyprodukowane w zakładzie posiadającym odpowiednie kwalifikacje. Należy jednak pamiętać, że dopuszczone jest eksportowanie produktów pochodzących z innego zakładu, ale tylko pod warunkiem zapewnienia ciągłości łańcucha dostawców, tzn. zakładów zatwierdzonych do prowadzenia eksportu na rosyjski rynek (patrz punkt nr 3).
3. Załadunek towarów odbędzie się pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii. Kontrola ta ma na celu uniemożliwienie podmiiany towarów podczas załadunku.
4. Po załadowaniu środka transportu urzędowy lekarz weterynarii zakłada plombę weterynaryjną (wykluczone używanie innych plomb i plombownic niż te, które są na wyposażeniu powiatowych inspektoratów weterynarii. Wygląd plomb weterynaryjnych został opisany w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 maja 2007 roku w sprawie informacji, jakie umieszcza się na plombach nakładanych na środki transportu, którymi są wywożone produkty pochodzenia zwierzęcego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.
5. Urzędowy lekarz weterynarii wypisuje następnie świadectwo, pieczętuje i podpisuje je w wyznaczonym miejscu.
6. Urzędowy lekarz weterynarii certyfikujący dany transport, musi wypełnić załącznik nr 3 do poniższej instrukcji, który dołącza do oryginału świadectwa, natomiast kserokopię załącznika nr 3 wraz z kopią świadectwa przekazuje niezwłocznie do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce, z którego został wysłany transport.

7. Po wystawieniu świadectwa zdrowia urzędowy lekarz weterynarii wypełnia także w formie elektronicznej załącznik 3 i przesyła go na adres e-mail: wysylki-fr@wetgiw.gov.pl.
8. Brak wspólnej kontroli Inspekcji Weterynaryjnej i Urzędu Celnego w miejscu załadunku towaru, jak również brak założenia dwóch plomb (weterynaryjnej i celnej) na środku transportu mogą powodem do przeprowadzenia kontroli tożsamości i fizycznej towaru w miejscu przekroczenia granicy.
- 8a W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez funkcjonariusza celnego w urzędzie celnym odprawy powiatowy lekarz weterynarii właściwy dla danego urzędu celnego w którym znajduje się towar, po otrzymaniu informacji od funkcjonariusza celnego zgłaszającego nieprawidłowość w zakresie świadectwa zdrowia lub plomby weterynaryjnej, udaje się na miejsce i dokonuje wspólnej kontroli w celu ustalenia szczegółów niezgodności. Postępowanie może przewidywać kontrolę fizyczną towaru. Powiatowy lekarz weterynarii sporządza protokół dochodzenia oraz jeżeli to możliwe dołącza dokumentację zdjęciową. Protokół podpisuje powiatowy lekarz weterynarii oraz odpowiedzialny za przesyłkę. W przypadku odmowy podpisu przez odpowiedzialnego za przesyłkę dokonuje się właściwej adnotacji. W przypadku potwierdzenia nieprawidłowości powiatowy lekarz weterynarii wzywa organy ścigania oraz wydaje decyzję administracyjną zgodnie z art. 54 ust 2 lit b. lub lit. c. rozporządzenia (WE) nr 854/2004.
9. Po dotarciu samochodu z towarem wysyłanym na rynek Federacji Rosyjskiej do przejścia granicznego Polski, graniczny lekarz weterynarii otrzymuje od funkcjonariusza celnego informację o przybyciu transportu z produktami pochodzenia zwierzęcego, przeznaczonego do eksportu na rynek Federacji Rosyjskiej.
10. Funkcjonariusz celny i graniczny lekarz weterynarii dokonują kontroli wszystkich dokumentów towarzyszących przesyłce, a w szczególności świadectwa weterynaryjnego. Świadectwo weterynaryjne sprawdzane jest pod względem autentyczności (opracowanie przygotowane przez GIW na płycie CD) i danych zawartych w świadectwie (porównanie danych z załącznikiem nr 3).
11. Następnie funkcjonariusz celny i graniczny lekarz weterynarii dokonują sprawdzenia plomby weterynaryjnej i celnej założonych na środek transportu podczas załadunku. Istnieje możliwość stosowania określonych plomb przez przedsiębiorstwa objęte zasadami stosowania procedury uproszczonej,

zgodnej z art. 76 ust. 1 lit. c Wspólnotowego Kodeksu Celnego. W takich przypadkach plomby celne nie są zakładane. Zasady stosowania procedury uproszczonej w Rzeczypospolitej określone są w załączniku nr 5 niniejszej Instrukcji. Opis pieczęci i zamknięć celnych (plomb) stosowanych w Rzeczypospolitej Polskiej przy wywozie w uproszczonej procedurze celnej znajdują się w załączniku nr 6 niniejszej Instrukcji.

12. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dotyczących świadectwa (np. świadectwo sfałszowane), graniczny lekarz weterynarii niezwłocznie informuje organy ścigania. Transport jest zatrzymany do dyspozycji organów ścigania. Graniczny lekarz weterynarii wypełnia załącznik nr 4 i przesyła go drogą faksową do powiatowego lekarza weterynarii właściwego terytorialnie dla miejsca certyfikacji oraz GLW. Właściwy terytorialnie powiatowy lekarz weterynarii dla miejsca certyfikacji produktów przeprowadza kontrolę i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmowane są działania zgodnie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.
13. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dotyczących przesyłki, tj. np. jakiegokolwiek wątpliwości dotyczące plomby weterynaryjnej, przewożony towar nie odpowiada zapisom świadectwa, podejrzenie podmiany towaru po załadunku, graniczny lekarz weterynarii po dokonaniu wspólnej kontroli z urzędnikiem celnym niezwłocznie informuje organy ścigania. Transport jest zatrzymany do dyspozycji organów ścigania. W tym przypadku istnieje podejrzenie wyłudzenia świadectwa weterynaryjnego na produkt inny niż rzeczywiście eksportowany. Graniczny lekarz weterynarii wypełnia załącznik nr 4 i przesyła go drogą faksową do powiatowego lekarza weterynarii właściwego terytorialnie dla miejsca certyfikacji oraz GLW. Właściwy terytorialnie powiatowy lekarz weterynarii dla miejsca certyfikacji produktów przeprowadza kontrolę i w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmowane są działania zgodnie art. 54 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia

zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.

14. W przypadku, gdy kontrola dokumentów towarzyszących przesyłce i plomby nie wykazała żadnych niezgodności, graniczny lekarz weterynarii wypełnia załącznik nr 3. wpisując w rubryce „Uwagi” datę przekroczenia granicy. Następnie graniczny lekarz weterynarii przesyła wypełniony załącznik nr 3 faksem do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce wysyłki towaru, a oryginał załącznika nr 3 pozostawia w dokumentacji granicznego inspektoratu weterynarii. W przypadku zerwania plomby weterynaryjnej i celnej podczas dokonywania kontroli fizycznej towaru na przejściu granicznym i nie stwierdzenia żadnych niezgodności, graniczny lekarz weterynarii i funkcjonariusz urzędu celnego zakładają plomby weterynaryjne i celne będące na wyposażeniu urzędów granicznych. Następnie dokonują odpowiednich zmian w świadectwie weterynaryjnym, a dodatkowo graniczny lekarz weterynarii dokonuje adnotacji w załączniku nr 3 w odpowiedniej rubryce: „Numer plomby weterynaryjnej”.
15. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu faksu z załącznikiem nr 3 od granicznego lekarza weterynarii, dołącza go do dokumentacji dotyczącej tego transportu (kopia świadectwa, kserokopia załącznik nr 3, itd.).
16. Powiatowy Lekarz Weterynarii po otrzymaniu faksu z załącznikiem nr 4 przeprowadza dochodzenie i przesyła informację GLW.
17. Po otrzymaniu informacji od funkcjonariusza celnego z przejścia innego niż wskazane we wstępie do rozdziału VII powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym fakcie osobę odpowiedzialną w zakładzie, z którego pochodzi świeże mięso i surowe produkty mięsne oraz za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii i GLW.

C. POSTĘPOWANIE URZĘDOWYCH LEKARZY WETERYNARII W PRZYPADKU PRZEŁADUNKU TOWARU I ZMIANY ŚRODKA TRANSPORTU W KOLEJOWYM POSTERUNKU GRANICZNEJ KONTROLI WETERYNARYJNEJ W TERESPOLU-KOBYŁANACH ZA WYJĄTKIEM ŚWIEŻEGO MIĘSA I SUROWYCH PRODUKTÓW MIĘSNYCH

Procedura niniejsza odnosi się jedynie do produktów pochodzenia polskiego, które są przeznaczone do wywozu na terytorium Federacji Rosyjskiej za wyjątkiem świeżego mięsa i surowych produktów mięsnych.

Główny Lekarz Weterynarii może rozszerzyć zakres terytorialny obowiązywania niniejszej procedury do innych przejść granicznych, na których dokonywana jest weterynaryjna kontrola graniczna po przeprowadzeniu analizy w zakresie warunków dla przeładunku w istniejących posterunkach weterynaryjnej kontroli granicznej.

Po spełnieniu warunków określonych w punktach od 1 do 11 części A i B postępowanie jest następujące:

1. W przypadku zmiany środka transportu przeładunek może być dokonywany wyłącznie pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii w Granicznym Inspektoracie Weterynarii w Koroszczynie - w posterunku weterynaryjnej kontroli granicznej w Terespolu-Kobyłanach i funkcjonariusza celnego właściwego terytorialnie dla przejścia granicznego w Terespolu-Kobyłanach
2. Przeładunek może być dokonany, jeśli wspólna kontrola weterynaryjna i celna nie wykazała żadnych nieprawidłowości.
3. Graniczny lekarz weterynarii po dokonaniu przeładunku zakłada na środek transportu plombę weterynaryjną opatrzoną symbolem numerycznym posterunku PL 2506299 i oznaczeniem „Border Inspection Post” na awersie oraz niepowtarzalnym numerem kolejnym plomby na rewersie.

4. Funkcjonariusz celny zakłada plombę celną.
5. Graniczny lekarz weterynarii lub upoważniony przez niego urzędowy lekarz weterynarii w Granicznym Inspektoracie Weterynarii w Koroszczynie nadzorujący przeładunek, wpisuje numer nowego środka transportu w rubrykę 1.3 eksportowego świadectwa zdrowia, numer nowej plomby weterynaryjnej w rubrykę 2.6. eksportowego świadectwa zdrowia, skreślając dane wprowadzone tam przez urzędowego lekarza weterynarii wystawiającego świadectwo i potwierdza dokonanie w/w zmian odciskiem swojej imiennej pieczęci umieszczonym w rubrykach 1.3 i 2.6. oraz własnoręcznym podpisem. Dodatkowo stempluje stronę 4 świadectwa zdrowia pieczęcią w języku polskim o treści: *Dnia ... w ... przeładowano (nazwa towaru) ... o wadze ... kg z ... do ... pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym.*
6. Funkcjonariusz celny nadzorujący przeładunek skreśla numer plomby celnej umieszczony na stronie 4 świadectwa zdrowia (w przypadku, gdy załadunek odbywał się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii i funkcjonariusza celnego), następnie wpisuje nowy numer plomby celnej i potwierdza dokonanie zmian pieczęcią i własnoręcznym podpisem.
7. Graniczny Lekarz Weterynarii lub upoważniony przez niego urzędowy lekarz weterynarii w Granicznym Inspektoracie Weterynarii w Koroszczynie nadzorujący przeładunek, wypełnia załącznik nr 3 pkt 11 do Instrukcji wpisując: dokonano przeładunku pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, wpisuje oznaczenie nowego środka

transportu, numery nowych plomb założonych na środek transportu i potwierdza te informacje swoją imienną pieczęcią i własnoręcznym podpisem. Kopię załącznika nr 3 przesyła faksem do powiatowego inspektoratu weterynarii właściwego terytorialnie dla miejsca załadunku towaru, natomiast oryginał dołącza do kopii dokumentacji towarzyszącej przesyłce, którą przechowuje w Granicznym Inspektoracie Weterynarii.

8. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu faksu z załącznikiem nr 3 od granicznego lekarza weterynarii, dołącza go do dokumentacji dotyczącej tego transportu (kopia świadectwa, kserokopia załącznika nr 3, itd.).

D. POSTĘPOWANIE URZĘDOWYCH LEKARZY WETERYNARII W PRZYPADKU WYWOZU Z POLSKI DO FEDERACJI ROSYJSKIEJ ŻYWYCH ŚWIŃ.

WSTĘP

Zgodnie z Memorandum z dnia 19 grudnia 2007r. między Inspekcją Weterynaryjną Rzeczypospolitej Polskiej a Federalną Służbą Nadzoru Weterynaryjnego i Fitosanitarnego o warunkach dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do Federacji Rosyjskiej, Federacja Rosyjska przedstawiła stronie polskiej listę przejść granicznych, przez które dopuszczony jest wwóz żywych świń. Są to: międzynarodowe przejście graniczne „Pieczory”, międzynarodowe przejście samochodowe „Ubylinka” (Obwód Pskowski), międzynarodowe drogowe przejście graniczne „Kingisepp” (Obwód Leningradzki), punkt wstępnego powiadomienia „Krasnaja Gorka” (Obwód Smoleński), międzynarodowe drogowe przejście graniczne „Bagrationowsk” (Obwód Kaliningradzki), punkt wstępnego powiadomienia „Krasnyj Kamień” (Obwód Briański).

I. Ogólne wymagania dotyczące wywozu żywych świń z Polski do Federacji Rosyjskiej bezpośrednio z gospodarstwa lub z miejsca gromadzenia świń.

1. Wywóz żywych świń z Polski do Federacji Rosyjskiej może odbywać się wyłącznie z gospodarstw lub miejsc gromadzenia świń zatwierdzonych przez inspektorów państwowych służb weterynaryjnych Federacji Rosyjskiej.
2. Wywóz z Polski do Federacji Rosyjskiej żywych świń z zatwierdzonego gospodarstwa lub miejsca gromadzenia świń może być prowadzony pod warunkiem, że wszystkie świny przeznaczone do wysyłki:
 - w zależności od ich przeznaczenia, spełniają wymagania określone w świadectwie zdrowia, odpowiednio: dla świń hodowlanych, prosiąt do tuczu albo świń rzeźnych, przeznaczonych do wywozu z terytorium UE do Federacji Rosyjskiej;
 - są oznakowane zgodnie z obowiązującymi przepisami;
 - zostaną załadowane na środek transportu i bez możliwości doładowania będą wysłane tym środkiem transportu bezpośrednio do odbiorcy na terenie Federacji Rosyjskiej.
3. Wywóz świń z Polski do Federacji Rosyjskiej z miejsca gromadzenia świń prowadzony może być wyłącznie z tych podmiotów, które umieszczone są na liście miejsc gromadzenia świń zatwierdzonych do handlu wewnątrz Wspólnoty oraz zostały zatwierdzone przez inspektorów państwowych służb weterynaryjnych Federacji Rosyjskiej.
4. Warunki weterynaryjne dla miejsc gromadzenia świń muszą być zgodne z polskimi przepisami prawnymi wydanymi w tym zakresie.
5. Żywe świny przeznaczone do wywozu z Polski do Federacji Rosyjskiej muszą zostać przed wywozem obowiązkowo poddane co najmniej **21-dniowej kwarantannie** w zatwierdzonym gospodarstwie lub miejscu gromadzenia świń, z tym, że:
 - **w przypadku świń hodowlanych**, kwarantanna może być przeprowadzona po kontroli gospodarstwa lub miejsca gromadzenia świń dokonanej przez lekarza weterynarii Federacji Rosyjskiej. W przypadku zgodności skontrolowanych gospodarstw lub miejsc gromadzenia świń z wymaganiami rosyjskimi, przeprowadzana jest selekcja i kwarantanna świń przeznaczonych do wysyłki w obecności przedstawiciela państwowej służby weterynaryjnej Federacji Rosyjskiej;
 - **w przypadku świń rzeźnych i prosiąt do tuczu**: kwarantanna może odbywać się wyłącznie w gospodarstwach lub miejscach gromadzenia świń, które przeszły pozytywnie kontrolę przedstawicieli państwowej służby weterynaryjnej Federacji Rosyjskiej i znajdują się na liście zatwierdzonej przez Rosselchoznadzor.

Kwarantanna świń rzeźnych i prosiąt do tuczu musi odbywać się pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii – pracownika Inspekcji Weterynaryjnej.

II. Szczegółowe warunki kwarantanny świń przeznaczonych do wywozu z Polski na terytorium Federacji Rosyjskiej:

1. Kwarantanna świń, której czas trwania określony jest na co najmniej 21 dni, musi być prowadzona pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii – pracownika Inspekcji Weterynaryjnej oraz w przypadku świń hodowlanych również w obecności przedstawiciela służb weterynaryjnych Federacji Rosyjskiej.
2. Urzędowy lekarz weterynarii – pracownik Inspekcji Weterynaryjnej, po rozpoczęciu kwarantanny na terenie gospodarstwa lub w miejscu gromadzenia świń informuje właściciela, że wprowadzenie do miejsca izolacji świń jakichkolwiek zwierząt jest równoznaczne z przerwaniem kwarantanny.
3. Świnie wprowadzane na kwarantannę do miejsca gromadzenia świń muszą pochodzić z gospodarstw zatwierdzonych przez inspektorów państwowych służb weterynaryjnych Federacji Rosyjskiej, muszą być zidentyfikowane zgodnie polskimi przepisami prawnymi w tym zakresie oraz zaopatrzone w urzędowy dokument poświadczający spełnienie warunków zdrowotnych zawartych odpowiednio w świadectwie zdrowia dla świń hodowlanych, prosiąt do tuczu lub dla świń rzeźnych, przeznaczonych do wywozu na terytorium Federacji Rosyjskiej.
4. Urzędowy lekarz weterynarii – pracownik Inspekcji Weterynaryjnej, powiadomiony przez właściciela na 24-godzinny przed dniem wstawienia na kwarantannę ostatniego zwierzęcia, dokonuje badania wszystkich świń w ciągu następnych 24 godzin i rozpoczyna kwarantannę.
5. Lekarz weterynarii, upoważniony przez powiatowego lekarza weterynarii, wykonujący czynności w trakcie kwarantanny świń przeznaczonych do wywozu na teren Federacji Rosyjskiej prowadzi poniższą dokumentację:
 - a. Rejestr świń wstawionych na kwarantannę;
 - b. Rejestr badania klinicznego zwierząt;
 - c. Rejestr wysyłek świń.
 - d. Rejestr przeprowadzonej dezynfekcji (oczyszczenie, mycie i odkażanie) miejsca kwarantanny (gospodarstwa lub miejsca gromadzenia świń) dokonanej przed rozpoczęciem kwarantanny;

6. Powyższa dokumentacja musi być przechowywana w miejscu wysyłki zwierząt

(gospodarstwo lub miejsce gromadzenia świń) przez okres co najmniej 3 lat.

7. Świnie hodowlane i rzeźne w okresie kwarantanny są poddawane codziennemu badaniu klinicznemu wraz z termometrowaniem przez urzędowego lekarza weterynarii – pracownika Inspekcji Weterynaryjnej lub lekarza weterynarii wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca przeprowadzania kwarantanny, zgodnie z wymaganiami

określonymi w zezwoleniu wydanym przez rosyjskie służby weterynaryjne dla importera zwierząt.

Zmiana częstotliwości przeprowadzania badania klinicznego lub pomiaru temperatury wewnętrznej u świń hodowlanych lub rzeźnych podczas kwarantanny lub odstąpienie od obowiązku wykonywania termometrowania może nastąpić w przypadku, gdy:

- ***w warunkach zezwolenia wydanego przez służby weterynaryjne Federacji Rosyjskiej dla importera zwierząt zawarty jest zapis określający inną niż codzienną częstotliwość przeprowadzania takiego badania i pomiaru temperatury wewnętrznej świń lub możliwość odstąpienia od termometrowania, lub***
- ***zostanie ona potwierdzona na piśmie przez przedstawiciela służb weterynaryjnych Federacji Rosyjskiej nadzorującego kwarantannę świń hodowlanych..***

8. Świnie rzeźne, które nie zostały zakwalifikowane do wywozu z miejsca gromadzenia zwierząt są kierowane do uboju.

9. Świnie hodowlane lub prosięta do tuczu, które nie zostały zakwalifikowane do wywozu z miejsca gromadzenia zwierząt z przyczyn innych niż zdrowotne, mogą być przeznaczone odpowiednio do dalszej hodowli lub tuczu na terytorium Polski.

10. Po każdej wysyłce świń, miejsce kwarantanny musi zostać poddane dezynfekcji

przed wprowadzeniem następnej partii zwierząt.

III. Warunki zdrowotne jakie muszą spełniać żywe świnie przeznaczone do wywozu na terytorium Federacji Rosyjskiej.

Świnie, które zostały dopuszczone do kwarantanny w związku z wywozem na terytorium Federacji Rosyjskiej muszą spełniać wymagania, określone w świadectwach zdrowia odpowiednio:

- w przypadku świń hodowlanych – wymagania zawarte w „Świadectwie weterynaryjnym na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej świnie hodowlane”;
- w przypadku prosiąt do tuczu – wymagania zawarte w „Świadectwie weterynaryjnym na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej prosięta do tuczu”;
- w przypadku świń rzeźnych – wymagania zawarte w „Świadectwie weterynaryjnym na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej świnie rzeźne”.

Odstąpienie od przeprowadzenia wymaganych w ww. świadectwie weterynaryjnym badań świń rzeźnych w kierunku gruźlicy i brucelozy może nastąpić w przypadku, gdy w warunkach zezwolenia wydanego przez służby weterynaryjne Federacji Rosyjskiej dla importera tych zwierząt zawarty jest zapis o możliwości odstąpienia od tych badań.

IV. Warunki wydawania świadectw zdrowia dla żywych świń rzeźnych przeznaczonych do wywozu z Polski na terytorium Federacji Rosyjskiej.

1. Sposób wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania świadectw przez Inspekcję Weterynaryjną na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej świnie hodowlane, prosięta do tuczu lub świnie rzeźne, musi być zgodny z Instrukcją Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWhig.500/1b/07 z dnia 24 stycznia 2007 r., w sprawie wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport do Federacji Rosyjskiej.
2. Do wydawania świadectw zdrowia dla świń hodowlanych, prosiąt do tuczu lub świń rzeźnych przeznaczonych do wywozu do Federacji Rosyjskiej upoważnieni są wyłącznie urzędowi lekarze weterynarii będący pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej.
3. Spełnienie przez żywe świnie hodowlane, prosięta do tuczu lub świnie rzeźne, będące przedmiotem przesyłki, wszystkich wymagań, musi zostać potwierdzone przez urzędowego lekarza weterynarii w świadectwie weterynaryjnym, odpowiednio, na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej: świnie hodowlane, prosięta do tuczu albo świnie rzeźne.

4. W związku z wystąpieniem ognisk pryszczycy w Wielkiej Brytanii i w Republice Cypru oraz z zasadą regionalizacji w zakresie tej choroby w odniesieniu do eksportu z UE do Federacji rosyjskiej świń hodowlanych oraz świń rzeźnych, urzędowy lekarz weterynarii wystawiający świadectwo weterynaryjne dla tych zwierząt:

- w „Świadectwie weterynaryjnym na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej świnię hodowlaną” w pkt 4.1 po wyrazach „pryszczycy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium UE” dopisuje odręcznie (drukowanymi literami) wyrazy „z wyjątkiem Wielkiej Brytanii lub Republiki Cypru” lub przystawia pieczęć zawierającą wyrazy „z wyjątkiem Wielkiej Brytanii lub Republiki Cypru”. Zmiana ta musi zostać obowiązkowo potwierdzona urzędową pieczęcią i własnoręcznym podpisem urzędowego lekarza wystawiającego świadectwo;
- w „Świadectwie weterynaryjnym na eksportowane z UE do Federacji Rosyjskiej świnię rzeźną” w pkt 4.1 po wyrazach „pryszczycy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium UE” dopisuje odręcznie (drukowanymi literami) wyrazy „z wyjątkiem Wielkiej Brytanii lub Republiki Cypru” lub przystawia pieczęć zawierającą wyrazy „z wyjątkiem Wielkiej Brytanii lub Republiki Cypru”. Zmiana ta musi zostać obowiązkowo potwierdzona urzędową pieczęcią i własnoręcznym podpisem urzędowego lekarza wystawiającego świadectwo.

V. Warunki obowiązujące podczas transportu żywych świń przeznaczonych do wywozu z Polski do Federacji Rosyjskiej.

1. Świnię hodowlaną, prosięta do tuczu albo świnię rzeźną, przeznaczone do wywozu z Polski na terytorium Federacji Rosyjskiej muszą być przewożone środkami transportu, które przed załadunkiem zwierząt zostały poddane dezynfekcji (oczyszczenie, mycie i odkażanie) oraz zostały przygotowane zgodnie z zasadami przyjętymi w Unii Europejskiej.
2. Warunki transportu świń z Polski na terytorium Federacji Rosyjskiej muszą być zgodne z przepisami prawnymi ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97.

VI. Wwóz na terytorium Federacji Rosyjskiej żywych świń hodowlanych, prosiąt do tuczu i świń rzeźnych.

1. Wwóz na terytorium Federacji Rosyjskiej żywych świń jest możliwy po uzyskaniu przez importera zwierząt zezwolenia udzielonego przez służby weterynaryjne Federacji Rosyjskiej.
2. Kopia zezwolenia wydanego dla importera przez służby weterynaryjne na wywóz świń z Polski na terytorium Federacji Rosyjskiej powinna być dołączona do kopii świadectwa zdrowia dla tych zwierząt i znajdować się w aktach powiatowego inspektoratu weterynarii.
3. Wwóz żywych świń na terytorium Federacji Rosyjskiej jest możliwy przez przejścia graniczne, o których mowa w Części VI, pkt 11b niniejszej instrukcji.

E. POSTĘPOWANIE URZĘDOWYCH LEKARZY WETERYNARII W PRZYPADKU PRZEWOZU Z KRAJU TRZECIEGO PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO PRZEZ TERYTORIUM POLSKI Z PRZEZNACZENIEM NA RYNEK FEDERACJI ROSYJSKIEJ

I. Przewóz bezpośredni

1. Przed fizycznym przybyciem przesyłki na terytorium Wspólnoty osoba odpowiedzialna za ładunek powiadamia o przybyciu produktów urzędowego lekarza weterynarii na przejściu granicznym w punkcie wejścia na terytorium UE przy użyciu dokumentu CVED.
2. Funkcjonariusz celny po dokonaniu kontroli kieruje następnie przesyłkę do weterynaryjnej kontroli granicznej.
3. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę wypełnia część I dokumentu CVED.
4. Urzędowy lekarz weterynarii po zgłoszeniu towaru przez osobę odpowiedzialną dokonuje kontroli dokumentów i kontroli tożsamości (z zastrzeżeniem art. 11 ust.5 i ust. 6 ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej). Przewóz produktów jest dopuszczalny z państwa trzeciego, z którego nie jest zabronione wprowadzanie produktów na terytorium Unii Europejskiej (z wyjątkiem art. 11 ust. 2 ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej).
5. Urzędowy lekarz weterynarii po dokonaniu kontroli zakłada plombę weterynaryjną (będącą w posiadaniu GrIW), wypełnia część II dokumentu

CVED oraz wprowadza dane na temat przesyłki do systemu TRACES. Nowy numer plomby musi być umieszczony w 38 rubryce CVED. Ta sama procedura dotyczy listu przewozowego.

6. Funkcjonariusz celny zakłada plombę, nadaje przeznaczenie celne przesyłce produktów zgodnie z warunkami określonymi w części II dokumentu CVED oraz poddaje towar procedurze T1 (określonej w przepisach odrębnych).
7. Przesyłka zostaje wysłana wraz z oryginałem świadectwa weterynaryjnego i innymi dokumentami oraz z dokumentem CVED.
8. Przesyłka nie może być wyładowywana, dzielona lub poddawana jakimkolwiek innym czynnościom po opuszczeniu granicznego posterunku kontroli przez który została wprowadzona.
9. Przesyłka produktów jest kierowana do wyznaczonego granicznego punktu kontroli weterynaryjnej przez które ma opuścić terytorium UE nie później niż w terminie 30 dni.
10. Urzędowy lekarz weterynarii na przejściu przez które transport opuszcza terytorium UE potwierdza w części II CVED, że przesyłka opuściła terytorium UE oraz przesyła kopię tego dokumentu do urzędowego lekarza weterynarii w granicznym inspektoracie weterynarii, przez który przesyłka została wprowadzona na terytorium UE.
11. Jeżeli urzędowy lekarz weterynarii nie otrzyma informacji o opuszczeniu przez tę przesyłkę terytorium UE, informuje o tym niezwłocznie właściwe organa celne.
12. Przesyłki, które są przeładowywane w portach z jednego statku na inny, kierowane do portów na terytorium Federacji Rosyjskiej powinny podlegać nadzorowi granicznego lekarza weterynarii, a informacje o tych faktach powinny być niezwłocznie przesyłane do GIW .

Informacje powinny zawierać:

- numer/y kontenerów
- rodzaj/e produktów
- pochodzenie produktów
- numer/y plomby
- data załadunku na statek do FR
- nazwa statku
- port docelowy

II. Przewóz ze składowaniem na terenie UE

Postępowanie zostało określone w art. 22 – 29 ustawy z dnia 20 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. nr 165 poz. 1590 z późn. zm.) oraz w instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii nr GIWbip-3/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. w sprawie zatwierdzania składów celnych, składów wolnocłowych oraz magazynów w wolnych obszarach celnych przeznaczonych dla produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z krajów trzecich nie spełniających warunków przywozowych do Unii Europejskiej oraz wymagań dotyczących wprowadzania i wysyłki tych produktów.

VIII. PRZEPISY KOŃCOWE.

1. Niniejsza instrukcja uchyla instrukcję GIWhig-500-2d/07 z dnia 22 marca 2007r., w sprawie współdziałania urzędowych lekarzy weterynarii i funkcjonariuszy celnych przy wysyłce i tranzycie towarów na rynek Federacji Rosyjskiej;
2. Niniejsza instrukcja uchyla pisma Głównego Lekarza Weterynarii znak: GIWhig-507-1/FR/08 z dnia 2 stycznia 2008 roku, GIWz.II.400/FR/P-4/06 z dnia 10 stycznia 2006 roku, GIWz.II.400/FR/P-4a/06, GIWz.II.400/FR/P-4b/06 oraz GIWz.II.400/FR/P-8/06 z dnia 26 stycznia 2006 roku;
3. Niniejsza instrukcja wchodzi w życie **18 lutego 2008 r.**